

מוצאי שבת קודש פ' אמור ואמרת "להזהיר גדולים על הקטנים" ה'תשפ"א

אל כל אר"א מאנשי שלומינו,
ידידינו והחונים על מחננו שיחיו
פעיה"ק צפת, שכונת הדרום.

שלום וברכה

אין מילים היכולות לתאר את ההלם, הזעזוע והכאב מהאסון המחריד שאירע באתרא קדיש, מקומו של קה"ק אדוננו רבי שמעון בר יוחאי, בעיצמו של יום שמחתו ולאלו שבאו להשתתף בשמחתו, ובמאורע טראגי שהתרחש בסמיכות לציון קודשו נקטפו ארבעים וחמשה נשמות, נפצעו עשרות רבות וכו'. . מאורע שאין יכולות להבינו, "והמשכיל בעת ההיא ידום".

תפילתנו, שישלח השם יתברך רפואה שלימה לפצועים, ונחמה גדולה למשפחות האבלים, וישועה גדולה לכלל ישראל בבניין ציון וירושלים, ותחיית המתים בביאת משיח צדקנו תיכף ומיד ממש.

במחשבותי עלה אירוע דומה במשמעותו וכאבו, שהתרחש לפני 65 שנה, בכפרו של נשיא הדור, המקום שם ציוה ה' את הברכה – כפר חב"ד, במוסד החינוך שהוקם על ידי הרבי, עת פרצו מחבלים לשטח בית הספר והרגו חמשה תלמידים ומדריך הי"ד. ההלם, הזעזוע, הכאב והפחד היו גדולים ביותר, עד שהיו כאלו שחשבו לערוק מכפר חב"ד.

בעת זו, בה אנו שרויים בהלם, התדהמה והכאב מהמאורע המזעזע שארע כאן, לעצמינו אחינו ובשרינו, והתעורר כאן ניסיון גדול בעניינים עיקריים ביסודי הדת, אמרתי לנפשי לקבל עידוד, חיזוק ונוחם מדברי הרבי - כאז כן עתה.

בהתייחסו לעצם המאורע וגודל הניסיון שבו, אמר הרבי:

לא צריכים להתפעל משום נסיונות, גדולים או קטנים, ובפרט מהניסיון היותר אחרון. ישנם כאלה שרוצים לבאר זאת על פי הענין של 'בקרובי אקדש', אבל באמת אין זה ביאור, וכפי שכתוב שם גופא "וידום אהרון". ההבנה ד'בקרובי אקדש' - גם זה אין יודעים, ולהסביר ענין אחד הבלתי מובן, על ידי עוד ענין הבלתי מובן - הרי זה תנחומין של הבל. וידום אהרון.

"בוודאי שאסור להרהר אחר מידותיו של הקב"ה, אבל אין פירוש הדבר שהענין עצמו מובן בשכל. לעת עתה לא מצאתי ביאור על זה, אבל ודאי הדבר, שמזה יהיה כפלים לתושיה".

במברק מיוחד ששלח לתושבי כפר חב"ד:

"לכל אחד ואחת מאנ"ש, תושבי כפר חב"ד . . התלמידים, המורים, המנהלים, העסקנים וההורים: תקוה חזקה, אשר בעזר השי"ת, השומר בעינא פקחא ומשגיח בהשגחה פרטית, תתגברו על כל מונע, תתחזקו בבנינים הפרטיים והציבוריים, תרחיבו כל המוסדות בכמות ובאיכות, ומתוך מנוחה והרחבת הדעת יתגדל ויתאדר לימוד תורתנו חומתנו, תורת חיים ודברי אלקים חיים, וקיום מצוותי' בשמחה ובטוב לבב וחי בהם, ומכפר חב"ד יפוצו מעינות החסידות תורת ומעשי נשיאינו הקדושים עד שיגיעו גם חוצה, לקרב לאבינו שבשמים את כל אחינו בני ישראל בחסד וברחמים, ולהביא הגאולה האמתית והשלימה על ידי משיח צדקנו בקרוב. המשתתף בתפלתם ותעניתם, ומובטחני בהשי"ת שבקרוב ממש גם בשמחתם אמתית פנימית ושלימה בגשמיות וברוחניות גם יחד".

בהתייחסו לקדושת המקום, השמירה האלקית והשגחת שצריכה להיות במקום זה, כתב: **"אם בכל מקום ומקום, הנה לא ינום ולא יישן שומר כל אחד ואחת מישראל, על אחת כמה וכמה בכפר חב"ד שנתייסד על ידי מר"ח אדמו"ר נשיא ישראל ומנ הלך גם עתה.. המקום המשומר עתה ביותר בארץ הקודש ת"ו, הוא כפר חב"ד. והרשות בידו לפרסם דעתי זו ברורה, לכל שימצא לנכון. וגם אנ"ש בכלל".**

לימוד דברי קדשו והתייחסותו למצב זה, הדומה שתוכנו ומשמעותו למצבנו אנו, יש בו כדי לפתוח קרן אור, נחמה עידוד ובעיקר התחזקות במצבנו אנו. שלא לתת לניסיון ולהעלם והסתר לבלבל וכו' משליחותינו וענייננו העיקרי, להמשיך ולגלות אלקות בעולם, בהוספה שלימוד בתורה ובקיום המצוות בהידור, ובהוספה על הפעולה עם עצמו, בפעולה על ועם הזולת, עד שנזכה לראות את גילוי האל"ף של אלוקותו יתברך בתוך הגולה, כך שמגולה נעשית גאולה.

אחתום בדברי קדשו מהמאורע המזעזע שאירע בשכונת קראון הייטס "כאן ציוה ה' את הברכה" בהרצחה על קידוש השם של גב' לאפיון הי"ד.

"אין גו' אתנו יודע עד מה" אף אחד מאתנו אינו מבין (ואינו יכול להבין) כלל וכלל פשר הדברים, למה עשה ה' ככה?! .. אלא שאין להאריך בעניינים של טענות ומענות כלפי הקב"ה, ובלשון הכתוב "ברוב דברים וגו'", "על כן יהיו דבריך מעטים".

ואעפ"כ, יש להדגיש את גודל הענין דקידוש השם ברבים שבמאורע זה, ועוד ועיקר, לזעוק להקב"ה על אריכות הגלות, "עד מתי" ... ולבקש ולדרוש ולעשות כל מה שאפשר שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר", ומתחיל מצדיקים שקמים לתחי' מיד,

.. אבל לאחרי כל העילויים וההפלאות שבקידוש השם ברבים, כיון שכבר יצאו י"ח ("די והותר") מסירת נפש על קידוש השם ע"י הגזירות ושמדות שהיו במשך הגלות המר והארוך, עד לדורנו זה – זועקים בני" להקב"ה: **"עד מתי"?! ..** היתכן שלאחרי אריכות הגלות המר זקוקים עדיין למסירת נפש על קידוש השם של אשה צעירה אמא לילדים קטנים?! ..

גם אם רצונו של הקב"ה ב"נחת רוח" ממסירת נפש – הרי, נוסף לכך שכבר יצאו י"ח מס'נ' במשך כל הדורות שלפנ"ז, מספיקה המסירת נפש של בני" בכך שנמצאים עוד רגע אחד בגלות!

בני" נמצאים כבר בגלות יותר מאלף ותשע מאות שנה ומשיח צדקנו עדיין לא בא! ... כבר סיימו כל עניני העבודה דזמן הגלות, וכבר נעשו כל הפעולות בכל האופנים האפשריים (כולל ובמיוחד ע"י השמחה בחודש אדר במשך ששים יום), ולא יודעים מה ניתן לעשות עוד, ואעפ"כ, **עובר עוד שבוע, עוד יום ועוד רגע, ועדיין לא באה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!**

.. לא נותר לנו אלא להתנחם בכך שמאורע זה הוא המאורע האחרון של מסירת נפש על קידוש השם, ועוד ועיקר, שבזכותה .. זוכים תיכף ומיד ממש להגאולה האמיתית והשלימה .. ואז יהי' אמיתות ושלימות הענין דקידוש השם .. "וקדשתי את שמי הגדול גו' וידעו הגוים כי אני ה' .. בהקדשי בכם לעיניכם (ע"ז ש) ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם", "והתגדלתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה'".

בברכה שירפא ה' כאבנו

וישלח לנו ישועתו במהרה, על ידי משיח צדקנו

מנחם מענדל הראל

